

Gentofte, 23.11.2011

Hej Ebbe;

Måske du havde lyst til at se nogle af de sange, som jeg selv holder mest af. Jeg sender dig her den første - sammen med en sang jeg skrev forleden, da min foragt for Anders Fog tog overhånd. Den måtte simpelthen komme ud.

Baggrunden for den anden er mere hyggelig: i 2005 fyldte vores gode ven Mogens Hindsberger - blandt venner kaldet LUNDBERG - 70 år. Han har haft et spændende liv: Radiodrengekoret, lærer, teolog, rektor, latinbogsforfatter, ekspert i grønlands religion, dygtig kok, vinekspert og en formidabel evne til at få tildelt legater til sine rejser. Dertil kommer, at han også er velkendt for at lægge sig syg ustandselig, ved hvilke lejligheder han indtager store mængder af sulfa- (sulfo-) præparater, så han, som han selv udtrykker det: "ligger i sulfodøs".

Sangen indledtes med at 4 gamle drenge fra koret sang en vise på en melodi fra "min onkel fra Ronongo", komponeret af Henning Elbirk.

Ved en nylig afholdt mortensaften tilføjede jeg følgende vers:

Ikke mere denne gang.

Mange hilsner Kjeld

Mel.: Når en peberkagebager...

1. Dengang jeg blev statsminister
sa'e de, jeg var meget bister,
og i rumpen ha'd jeg klister,
sa' jeg holdt i otte ar.
Der var meget ofte kaos,
det var næsten som i Laos,
stadig færre ville ha' os,
der blev spurgt: mon snart han ga'r.

2. Oppe i det nørrejyske
kan vi ma'ske vaer' lidt bryske,
men er ikke saerlig kyske,
derfor fik min kone lov
til at rejse rundt som danser
samm'n med en af TV's svanser.
Selv syn's jeg, at krudt og panser
det er meget mere sjov.

3. En af mine kloge sønner
rejste trods min kones bønner
til et samfund, hvor man skønner
mere pa' et stort geni.
Takket vaeret at hans fader
altid gjorde Bush lidt glader',
drog han vaek fra det han hader:
vores danske "dum"krati.

4. Det ku' ske oppositionen
blev lige lovlig grov i tonen,
men sa' greb jeg mikrofonen
og gav denne her salut:
"Stik blot kniv'n i jeres skaefter,
mens jeg nok en gang bekræfter:
DER ER NUL AT KOMME EFTER" –
Sa' var den forhandling slut!

5. Mellemøstens beduiner
som bar' ha'nligt af os griner,
mens de selv ga'r rundt og ligner
et forvasket cirkustelt,
fik en or'dnlig en pa' frakken,
der var ikke tid til snakken
og retfaerdigvis blev takken
at vi tog der's oliefelt.

6. Lissom andre stor' personer
har jeg hoje ambitioner,
og et job, der gav lidt kroner
spekulerede jeg i.
Et, hvor jeg ku' kommandere,
skaelde ud og intrigere
og ma'ske ku' provokere
til endnu en Irak-krig.l

7. So'ge job na'r man er ledig,
kan godt go're en lidt svedig,
for det kan der let ga' ged i,
men jeg fik en god ide,
som var super: Jeg sku' nemlig
bare holde planen hemm'lig
sa' var restforloebet temm'lig
enkelt, som I selv kan se.

8. Ganske rigtigt! Til min lykke
blev jeg spurgt, om jeg vill' plo'kke
Vestens fjender og besmykke
mig med titlen general-
direktør for selv NATO.
Sa' nu si'r jeg ligesom Cato:
UDRYD DEM – OG HELST PER DATO!
Nu' der ro i Frejas sal.

9. Når jeg rundt i verden rejser,
bli'r jeg modtag't som en kejser,
Imod mig er alle splejser
og en middelmådighed.
Nu kan jeg trygt pudse glorien.
Jeg bli'r hyldet af historien.
DET ER IKKE NO'T JEG TROR, MEN
DET ER NOGET, SOM JEG VED!

10. Inde i mit hjerte står der
printet navnet BERTEL HAARDER,
som jeg husker, hver gang når der
bli'r sagt "Iort" og "Fy for fa'n".
Nu' han i oppositionen,
spiser risengrød med konen,
og mon ikke kammertonen
der er noget mer' urban?

11. Verden har for mang' despoter
og reger'nde idioter.
Skal vi mindske deres kvoter,
må vi bruge magtens sprog.
Jeg vil ikke selv beklage,
hvis vi slap for deres plage,
så der kun bli'r en tilbage,
og hans navn er Anders Fog.

12. Ligesom alle gamle kriger'
som har væltet monarkier
går det, som McArthur siger,
at jeg fader langsomt ud.
Men med mine stor' talenter
går det nok, som jeg forventer,
der bli'r ingen opponenter:
Jeg bli'r nok den næste GUD!

Alternativ: Men der bli'r nok ingen snøften,
hvis jeg samm'n med hagekløften
ender ned' i muddergrøften,
Så' det mig, der står for skud!